

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1268/2018
20.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађе из члана 165. став 1. КЗ РС и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Гомилановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу Кв бр.491/17 од 23.07.2018. године и Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.223/18 од 21.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу Кв бр.491/17 од 23.07.2018. године и Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.223/18 од 21.08.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу Кв бр.491/17 од 23.07.2018. године одбијена је молба за судску рехабилитацију осуде по пресуди Општинског суда у Кули К бр.188/89 од 04.04.1990. године којом је осуђеном АА изречена казна затвора у трајању од једног месеца са роком провере од једне године, осуде по пресуди Општинског суда у Врбасу К бр.94/91 од 17.06.1991. године којом је осуђеном АА изречена казна затвора у трајању од 4 месеца са роком провере од једне године, осуде по пресуди Општинског суда у Врбасу К бр.88/95 од 31.10.1995. године, којом је окривљеном АА изречена казна затвора у трајању од 4 месеца са роком провере од једне године, осуде по пресуди Општинског суда у Врбасу К бр.141/98 од 28.10.1998. године, којом је окривљеном АА изречена казна затвора у трајању од 6 месеци са роком провере од две године и осуде по пресуди Општинског суда у Оџацима К бр.134/96 од 05.09.1996. године којом је окривљеном АА изречена новчана казна у износу од 500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сомбору Кж2 бр.223/18 од 21.08.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врбасу Кв бр.491/17 од 23.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Гомилановић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, без стављања предлога.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреда закона (тачка 1), примене „неуставног закона“ (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, коју образлаже тиме што оспорава законитост одлука у односу на које је поднета молба за рехабилитацију, а не образлаже како је погрешно примењен закон у решењима у односу на која је поднет захтев.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом четири наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и - или апелационим судом.

Како је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, одлуке против којих је захтев поднет или поступак који им је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, па како у односу на те одлуке повреда закона није образложена, суд није овлашћен да, само на основу образложења захтева процењује коју конкретну повреду закона бранилац има у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у конкретном случају оспорава законитост одлука у погледу којих је био покренут поступак за рехабилитацију па је у поднетом захтеву определио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у погледу правноснажних пресуда, а није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку рехабилитације, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић